

[Margrete Auken]

Konsekvenserne for havmiljøet af dumpning er bedst dokumenteret fra Tyskebugten, nordvest for Helgoland, hvor Vesttyskland dumper affald fra produktionen af titandioxid.

Affaldsbortskaffelse til søs er umulig at kontrollere. På grund af de lave bortskaffelsesomkostninger og mangelen på effektiv kontrol er dumpning og havafbrænding af kemisk affald ikke noget incitament til reduktion af affaldsmængderne eller til en aktiv indsats for at finde mere forsvarlige produktions- og affaldsbehandlingsmetoder.

På miljøministrenes konference om Nordsøen i efteråret 1984 kunne der ikke opnås enighed om et stop for dumpning i Nordsøen – på grund af modstand fra England, Frankrig og Belgien. I Oslokommissionen er det vedtaget, at der inden 1990 skal findes en slutdato for havafbrænding.

Arbejdet med at finde en slutdato for havafbrændingen forsinkes til stadighed, fordi kommissionens medlemslande endnu ikke har indsendt de fornødne oplysninger.

De nordiske lande, Danmark, Sverige, Norge, Island og Finland, er alle kontraherende parter i Oslokonventionen. Vedtagelse af forslag i kommissionen kræver tre fjerdedele flertal blandt de 13 medlemslande.

Et forslag om forbud mod dumpning og havafbrænding af kemisk affald bør kobles sammen med en obligatorisk rapportering til sikring af, at forureningen ikke øges fra andre kilder som følge af beslutningen.

En sådan vedtagelse ville sikre, at kommissionens vedtagelse om, at der skal etableres programmer til undersøgelse af alternative affaldsbehandlingsmetoder, herunder genbrug og alternative produkter og produktionsveje, bliver ført ud i livet. Dette forudsætter, at medlemslandene afsætter de fornødne ressourcer til at tage opgaven alvorligt.

Margrete Auken (SF):

Jeg kan gøre opmærksom på, at det, vi foreslår her, nærmest er gratis. Det må så kunne glæde miljøministeren i første omgang.

Danmark har en god dumpningspolitik – det er der ingen der skal være i tvivl om, i hvert fald når vi skal tale om den. Jeg vil høre ministeren opmærksom på, at vi f.eks. endnu ikke har stoppet dumpning i Dan-

mark; Grindsted har stadig væk sin tilladelse. Vi er imod havafbrænding, som er en endnu mere absurd måde at slippe af med sit affald på end den direkte dumpning, men heller ikke her er Danmark helt på plads. Jeg har lige nu hørt fra Holland, at vi ikke har opfyldt vore forpligtelser om tilbagemelding, og det er der faktisk næsten heller ingen af de andre lande i Oslokonventionen der har.

Derfor bliver vi nødt til at vise vores gode vilje lidt mere i handling, og det har vist sig, at vore fællesnordiske forslag har været meget effektive. Det ved jeg ministeren vil holde med mig i, og ministeren skal have megen ros for at have fremmet disse forslag. Miljøudvalget har ønsket at få fremsat et fællesnordisk forslag til Oslokonventionen, men mig bekendt er der ikke sket spor endnu, og derfor spørger jeg ministeren, hvornår vi hører noget, og hvornår der kommer gang i det.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Lad mig indledningsvis slå fast, at jeg med hensyn til både dumpning og havafbrænding af kemisk affald deler den grundopfattelse, som er kommet til udtryk i det stillede spørgsmål.

Jeg finder i lighed med fru Margrete Auken, at der er tale om helt uacceptable metoder til bortskaffelse af affald. I konsekvens heraf vil jeg arbejde for, at anvendelsen af de nævnte metoder bringes til ophør. Det er også det, der har taget meget af vores energi og tid i det sidste halve års tid.

Hvad angår forbud mod dumpning, har Danmark allerede markeret den nævnte grundholdning. Det skete jo stærkt under den nylig afholdte Nordsøkonference i Bremen, hvor Danmark argumenterede for et dumpningsforbud og blev støttet af de nordiske lande samt Holland og Vesttyskland. Tre lande, herunder England, kunne imidlertid ikke tilslutte sig et forbud.

På det kommende nordiske ministerrådsmøde, som vil finde sted i Reykjavik i begyndelsen af marts i forbindelse med Nordisk Råds session, har jeg bedt om, at vi drøfter, hvorledes vi f.eks. inden for Oslokonventionen kan tage et fællesnordisk initiativ på dette område. Sigtet med et sådant vil være at få de flest mulige lande til at slutte op bag et antidumpningssynspunkt.